

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

LKR/ J.nr. 2009-956

Dato: 25. februar 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 29. januar 2009 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 176 (SOU Alm. del) stillet efter ønske fra Anne Baastrup (SF).

Spørgsmål nr. 176:

"I vedhæftede henvendelse er beskrevet en problemstilling, som ønskes udredt; Har man ret til frikørsel p.g.a. handicap, og i givet fald, hvilken myndighed er ansvarlig for visitation og betaling?"

Svar:

Da befordringsordninger for mennesker med handicap som følge af sektoransvaret går på tværs af flere sektorer, er der indhentet bidrag hos henholdsvis Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og Transportministeriet.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse kan vejledende oplyse:

"Ministeriet kan oplyse, at en patient, som er henvist til sygehusbehandling efter regionsrådets visitationspraksis, som hovedregel vil være berettiget til befordring eller befordringsgodtgørelse, hvis patienten modtager pension efter de sociale pensionslove. Befordringen skal dog altid ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel, hvilket som udgangspunkt vil være offentlige transportmidler, og udgiften skal overstige 25 kr. i alt tur/retur. Ved vurderingen af, hvad der er et forsvarligt befordringsmiddel, skal der tages udgangspunkt i en konkret sundhedsfaglig vurdering af patientens tilstand – herunder både patientens fysiske og psykiske tilstand.

Personer, som er henvist til sygehusbehandling efter regionsrådets visitationspraksis, og som ikke modtager pension efter de sociale pensionslove, er berettiget til befordring eller befordringsgodtgørelse, hvis personens tilstand udelukker befordring med offentlige transportmidler, herunder bus, tog og

færge og personen er ambulat efterbehandlingspatient, deldøgnspatient eller midlertidigt hjemsendt fra sygehuset. Personen er desuden berettiget til befordring eller befordringsgodtgørelse, hvis afstanden mellem personens bopæl og sygehuset overstiger 50 km. Det er desuden en betingelse for at kunne få befordringsgodtgørelse, at udgiften med det billigste forsvarlige befordringsmiddel overstiger 60 kr. i alt tur/retur.

Ministeriet kan videre oplyse, at i de tilfælde, hvor en patient, som er berettiget til befordring eller befordringsgodtgørelse, har valgt - efter reglerne om frit eller udvidet frit sygehusvalg (udvidet frit sygehusvalg er pt. Suspenderet) - at blive behandlet på et andet sygehus end dét, patienten ville være blevet henvist til efter regionsrådets visitationskriterier, har patienten ikke krav på befordring til fritvalgssygehuset. Patienten har dog krav på befordringsgodtgørelse svarende til, hvad patienten ville have været berettiget til, hvis behandlingen havde fundet sted på dét sygehus, bopælsregionen havde visiteret patienten til. Befordringsgodtgørelsen udbetales med et beløb svarende til udgifterne for befordring med det billigste forsvarlige befordringsmiddel.”

Transportministeriet kan vejledende oplyse:

”Når det almindelige trafiksystem ikke i tilfredsstillende grad opfylder funktionshæmmedes transportbehov, kan kompenserende kørselsordninger understøtte de muligheder, som mennesker med handicap har for at færdes mellem gøremål.

Svært bevægelseshæmmede med et vedvarende behov for befordring skal ifølge Lov om trafikselskaber tilbydes optagelse i den individuelle kørselsordning. Transportministeriet har ansvaret for de lovgivningsmæssige rammer for den individuelle handicapkørsel. Denne ordning forpligter kommunerne til at sikre transport fra dør til dør for svært bevægelseshæmmede over 18 år i forbindelse med fritidsaktiviteter (mindst 104 enkeltture årligt mod mindre egenbetaling). Det være sig til familiebesøg, kulturaktiviteter, indkøb og lignende. Ifølge Lov om trafikselskaber må taksterne ikke være væsentligt højere end taksterne for sammenlignelig almindelig kollektiv trafik.

Ansvar for at tilrettelægge og udbyde individuel kørsel til mennesker med et svært bevægelseshandicap påhviler trafikselskaberne, som modtager betaling af kommunen for at udføre opgaven. Enkelte kommuner tilbyder ekstraordinært andre handicapgrupper end stærkt bevægelseshæmmede at benytte ordningen - eksempelvis blinde.”

Velfærdsministeriet kan supplerende oplyse, at kommunalbestyrelsen jævnfør servicelovens § 117 kan yde tilskud til personer, der som følge af en varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Desuden skal kommunalbestyrelsen ifølge servicelovens § 100 yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem 18 og 65 år med varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, hvor merudgiften er en direkte konsekvens af den nedsatte funktionsevne. Der kan for eksempel ydes tilskud til merudgifter til befordring til og fra uddannelse, arbejde, behandling og fritid. Det er kommunalbestyrelsen, der på baggrund af en konkret og individuel vurdering træffer afgørelse efter servicelovens § 100.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann